

Çocuk ve Altın Kartal

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Altın Kartal

Ebru Mina TOMURCUK

Leo dağları her yerden çok severdi. Her yaz yeşil kanvas sırt çantasına eskiz defterini ve kurşun kalemını koyardı. Hardal sarısı kapüşonlu sweatshirt'ünü ve kırmızı yürüyüş botlarını giyer, maceraya hazır olurdu. Bugün zirveler daha da yüksek, gökyüzü masmavi görünüyordu. Leo, sessiz ve kayalık bu dünyanın yükseklerinde neler keşfedebileceğini merak ediyordu.

Patika başında Leo, dağ bekçisi Bayan Hale ile tanıştı. Zeytin yeşili bir ceket ve geniş kenarlı bir şapka giymişti; boynundaki kayışta dürbünü asılıydı. Örgülü saçlarında gümüş teller vardı ve yeşil gözleri küçük yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıl pırıl parlıyordu. "Keşfetmeye hazır mısınız?" diye sordu sıcak bir gülümsemeyle. Leo o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıkcık siyah saçları zıpladı.

Bayan Hale, Leo'yu kıvrıla kıvrıla giden bir patikadan geçirdi. "Burada altın kartallar yaşar," dedi. "Geniş kanatlı, başlarında altın tüyler olan muhteşem kuşlardır." Leo'nun kahverengi gözleri hayretle büyüdü. Eskiz defterine sımsıkı sarıldı, çizmek için sabırsızlanıyordu. "Bir tane görebilir miyiz?" diye sordu. "Sabırlı ve sessiz olmalıyız," diye fısıldadı Bayan Hale. "Yaban hayatının alana ihtiyacı var."

Kayalık bir seyir noktasında durdular. Bayan Hale gökyüzünü işaret etti. "Şuraya bak," dedi yumuşak bir sesle. Leo rüzgârda süzülen koyu bir şekil gördü. Altın bir başı ve kancalı sarı bir gagası vardı. Kanatları bir pelerin gibi genişçe açılmıştı. Leo'nun kalbi hızlı hızlı çarptı. Kartalın keskin kehribar gözlerini ve güçlü pençelerini hemen çiziverdi.

Altın kartal tek bir kanat çırpmadan hava akımlarına binmişti. Leo onun zirvelerin ve vadilerin üzerinde süzülüşünü izledi. "Bir tavşanı bir mil uzaktan görebilir," dedi Bayan Hale. Leo eskizine notlar ekledi: geniş kanat açıklığı, altın baş, kehribar gözler. Böyle vahşi ve özgür bir canlıyı gözlemlediği için kendini şanslı hissetti. Onu özenle ve saygıyla izlemeye söz verdi.

Bayan Hale, Leo'ya uzaktaki bir u urumu g sterdi. "Altın kartallar yuvalarını orada yapar," dedi. "Y ksek bir kaya  ıkıntısında dal ve ot kullanırlar." Leo d rb nle baktı. Kaya y z nde birbirine dolanmı  dallar g rd . "Neden bu kadar y ksekte?" diye sordu. "Yavrularını g vende tutmak i in," diye yanıtladı Bayan Hale. Leo yuvayı ve sarp da  evini  izdi.

Leo, altın kartalların tavşan, sincap ve bazen balık yediğini öğrendi. Gündüz avlanır, gece dinlenirler. "Yaşamak için vahşi yerlere ihtiyaçları var," diye açıkladı Bayan Hale. "Ve insanların onların evlerini korumasına ihtiyaçları var." Leo hepsini yazdı. Bir tavşan ve bir balık da çizdi. "Onlara yardım etmek istiyorum," dedi. Bayan Hale gülümsedi. "Öğrenerek zaten ediyorsun."

Bekçi kulübesine döndüklerinde Leo eskizlerini yaydı. Kartalı süzülürken, uçurumdaki yuvayı ve dağ zirvelerini çizmişti. "Bir fikrim var," dedi. "Öğrendiklerimi paylaşmak için bir koruma projesi hazırlayacağım." Bayan Hale ellerini çırpı. "Bu harika, Leo! Çizimlerin başkalarına öğretecek." Leo sırtı, çilli burnu kırıştı.

Leo bütün öğleden sonra çalıştı. Kartalın altın başını ve geniş kanatlarını boyadı. Yuvayı kayaların üzerinde yüksekte çizdi. Basit sözler ekledi: "Kartallara alan ver. Patikada kal. Vahşi evleri koru." Büyük, rengârenk bir afiş yaptı. Bayan Hale ona bir yıldız çıkartması verdi. "Sen gerçek bir yaban hayatı koruyucususun," dedi. Leo gururlu ve mutlu hissetti.

Ertesi gün Leo projesini okula getirdi. Arkadaşları etrafında toplandı. "Vay canına!" dediler. "Bu bir altın kartal mı?" Leo başını salladı. Onlara süzülen kuşu ve uçurumdaki yuvayı anlattı. Hayvanları sessizce nasıl izleyeceklerini gösterdi. "Doğanın tadını çıkarabilir ve ona yardım da edebiliriz," dedi. Arkadaşları gözleri kocaman dinlediler.

Leo'nun öğretmeni projeyi duvara astı. Herkes onun parlak resimlerini ve büyük fikirlerini çok sevdi. Leo'nun yanakları sevinçten pembeleşti. Gözlemlerini işe yarar bir şeye dönüştürmüştü. "Yaban hayatı korunmayı hak eder," dedi sınıfa. "Ve saygılı gözlemi de." Arkadaşları dışarıda gezerken onun sözlerini hatırlayacaklarına söz verdiler.

O hafta sonu Leo ailesiyle dağlara döndü. Eskiz defterini ve dürbününü yanına aldı. Güvenli bir uzaklıktan bir altın kartalın zirvelerin çevresinde döndüğünü izledi. İçinde sıcak bir ışık hissetti. "Seni korumaya devam edeceğim," diye fısıldadı. Kartal daha yükseğe süzüldü, özgür ve vahşi. Leo bir fark yarattığını biliyordu, her seferinde bir çizimle.

Bayan Hale, Leo ile seyir noktasında buluştu. "Projen birçok kişiye ilham verdi," dedi. "Önemsediğin için teşekkürler." Leo'nun yüzü aydınlandı. "Senden öğrendim," diye yanıtladı. Kartalın gökyüzünde süzülüşünü izlediler. "Unutma," dedi Bayan Hale, "her zaman iyilikle ve saygıyla izle." Leo başını salladı. Altın kartalı ve onun dağdaki evini asla unutmayacaktı.

Leo eskiz defterine yeni bir sayfa ekledi. Sayfada kartal, yuva ve sessizce izleyen bir grup çocuk vardı. Altına yazdı: "Hepimiz yardım edebiliriz." Basit ipuçları çizdi: patikada kal, dürbün kullan, yuvaları asla rahatsız etme. Projesinin başkalarına öğretmeye devam edeceğini bilmek onu mutlu etti. Dağlar artık bir dost gibiydi.

Okulda Leo'nun arkadaşları kendi doğa projelerini yaptılar. Kuşlar ve hayvanlar çizdiler, korumaya dair güzel sözler yazdılar. Leo'nun öğretmeni gülümsedi. "Harika bir şey başlattın," dedi. Leo altın kartal çizimine baktı. Kehribar gözlerini ve geniş kanatlarını hatırladı. Küçük bir çocuğun bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Leo patikada durdu, dağ esintisini hissetti. Çok yukarıdan kartalın sesini duydu. Öğrendiklerini düşünerek gülümsedi. Yaban hayatının korunmaya ve alana ihtiyacı var, insanlar da özenle izleyerek yardım edebilir. Parlak projesi arkadaşlarına doğayı sevmeyi ve ona saygı duymayı öğretmişti. Ve bu, hepsinin en güzel macerasıydı.